



Aljas baloldali agresszorok

2021 szeptember 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Móresre kell őket tanítani.

Az utóbbi időszakban általánosan elterjedt kommunikációs eszközzé vált a baloldali pártok részéről az agresszív retorika és a politikai ellenfelek nyílt megfélemlítése, megfélemlítése. Minden jel szerint ennek a felfokozott indulattengernek egyre erősebb hullámai keletkeznek, miközben az agresszió céltábláivá vált személyek és intézmények – legalábbis jogi értelemben – mintha védtelenek lennének a nemtellen támadásokkal szemben. A túrérsi hajlam látszólag túlzott mértékben van jelen a nemzeti oldalon az elmúlt időszak nyugtalanító történései kapcsán.

Itt természetesen nem egyszer kritikáról, karcos, helyenként sértő politikai kirohanásokról kell beszélünk.

Magyarország alaptörvénye is rögzíti, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére, valamint azt is, hogy az emberi méltóság sérthetetlen, melyhez minden embernek joga van. Mindez azt jelenti, hogy a véleménynyilvánítás joga ugyan alapjog, ez azonban nem egyenlő azzal, hogy korlátlanul gyakorolható lenne. A szólásszabadságnak is vannak bizonyos korlátai, melyeket mindenkinek tiszteletben kell tartania. Ennek legbelső magja az emberi méltóság, amely mögött még az olyan alapvető jogoknak is meg kell hátrálniuk, melyek általában más jogokat „kényszerítenek” ugyanerre. Nagyjából a tévesen „rabszolgatörvénynek” titulált munkajogi jogszabály-módosítás elfogadása óta azonban a korábbinál is fontosabb jelentősége lett az említett alkotmányos védelemnek, tekintettel arra, hogy a politikai baloldal stratégiát és módszert váltott a sikerre halmozó és frusztrálóan komoly támogatottságú nemzeti kormánnyal szemben. Ha példákat említünk, ezen sérthetetlen magnak üzent hadat Bangóné Borbély Ildikó 2019 áprilisában, amikor a szocialista képviselő több millió magyar választópolgár méltóságát sértette meg azzal, hogy patkányokhoz hasonlította őket. Tette mindezt azért, mert másképpen gondolkodnak a világról. Ennél is szélsőségesebb álláspontot foglalt el Márki-Zay Péter, aki úgy fogalmazott: „Nem akarom mondani, hogy a kandelábereket mire lehet még használni a plakátok ragasztásán és helyezésén kívül.” Ehhez a retorikai felfogáshoz csatlakozott később a Momentum egyik önkormányzati képviselője is, aki lámpavasra húzással fenyegette meg a védekezésben részt vevő kormányzati szereplőket.

Eltékelve attól, hogy magukat „európainak” valló politikusok és pártok az európai alapgondolattal összeférhetetlen halálbüntetéssel fenyegetik politikai ellenfeleiket, a közbeszéd ilyen szintű radikalizálása és a gyilkosságokkal való fenyegetés megengedhetetlen bármely választott tisztviselő részéről.

Gyurcsány Ferenc, a Demokratikus Koalíció elnöke külön minőséget képvisel e körben, tőle több idézetet is lehetne az adott tárgyban citálni. Egyik legkirívóbb példa a részéről az a közelmúltban elhangzott fenyegetése, miszerint hatalomra kerülése esetén földönfutóvá teszi a Színház- és Filmművészeti Egyetem kuratóriumának elnökét, jogilag olyan szempontból is érdekes, hogy a konkrét esetben a fenyegetés címzettjei már nem a politikai élet szereplői, hanem az egyetemi, művészeti élet alakjai.

Szabó Tímea „fideszes tolvajoknak” rágalmazta a kormányt, Fekete-Győr András pedig beharangozta a „felcsúti perként” elhíresült koncepciók per kilátásba helyezését. A Momentum nevű párt elnöke ezt megelőzően 2020. október 30-án podcastjában elvált az állam „fidesztelenítésével”, a köztársasági elnök alkotmánnyal ellentétes menesztésével és a legfontosabb ügyész elleni jogi-politikai eljárással fenyegetőzött. Majd 2021. február 8-án egy hírportálon alpári stílusban beszélt a „fideszes elit megregulálásáról”. A legutóbbi ellenzéki pártfórumokon pedig fizikai erőszakkal találkozhatott az ellenvéleményt megfogalmazó járókérelve, de az a legkevesebb, hogy listázni tervezik azokat – ez Gyurcsánynál és Márki-Zaynál is előkerült –, akik politikai értelemben az útjukban állnak.

Megjegyezzük, hogy például az Egyesült Államokban a magyar baloldal által elkövetett fenyegetésekhez hasonló legfeljebb az amerikai Demokrata Párt szélsőségesebb padsoraiból hallhatunk. Greg Murphy szövetségi republikánus képviselő a következő nyilatkozatot tette közzé, miután a demokrata képviselő, Alexandria Ocasio-Cortez a Donald Trumpgal kapcsolatban lévő emberek listázását szorgalmazta egy tweetjében: „Az a törekvés, hogy ez a szélsőbaloldali radikális személy listázni akarja saját honfitársait, nem amerikai, és szembe megy alkotmányos jogainkkal. Az ilyen cselekedetek a fasiszta és kommunista kormányok sötét korszakát idézik. Az alkotmány első kiegészítése garantálja a szólás- és vallásszabadságot. Nekünk, amerikaiaknak alapvető jogunk úgy és abban hinni, ahogy és amiben akarunk, anélkül, hogy félnünk kellene a megtorlástól. Ez közvetlen támadás a demokráciánk alapja ellen. Határozottan elítélem ezeket a mélyen megosztó szavakat.”

A fentiek alapján tehát már nem csupán az a kérdés, hogy vannak-e jogi eszközök a verbális agresszorok ellen, hanem hogy az államszocialista rendszert idéző téveszmék – amellyel, hogy sértik a hatalmi ágak szétválasztásának elvét és az igazságszolgáltatás függetlenségét, továbbá valamennyi eljárásjogi szabállyal

szembemennek – egyáltalán jogállami keretek között értelmezhetők-e.

Ha tehát a politikai baloldal szolgálatába szegődtek jogászok, Fleck Zoltán, Vörös Imre és a többiek a jogállamiság féltetésének, az igazságszolgáltatás politikai irányításának, a jogbiztonság felfüggesztésének gondolatával játszadoznak, miből gondolják, hogy az ellenoldalnak kötelessége az általuk meghirdetett alkotmányos puccsot tétlenül tűrnie?

A hazai balliberálisok által megfogalmazott nyílt fenyegetések, amelyek egyértelművé teszik, hogy kizárólag politikai alapon diszkriminálnának embereket, sőt egyesek személyi szabadságát vagy akár életét is elvonnák, az egész nyugati világban kuriózusnak számítanak. Ilyen radikális gondolatokkal a rendszerváltás óta nem próbálkoztak Európában, aminek az oka lehet egyrészt morális gyökér, másrészt eredhet abból a tényből, hogy a politikusok tisztában vannak vele, a szavazók többsége nem ért egyet az ilyen szélsőséges, gyölködő retorikával.

A római mos, mores (szabály, erkölcs) szerint az él tisztességesen, aki az írott törvényeken felül az emberi szokásokat, elfogadott normákat is betartja. Ulpianus úgy fogalmaz, hogy iuris praecepta sunt haec: honeste vivere, alterum non laedere, suum cinque tribuere, azaz a jog parancsa ez: tisztességesen élni, senkit meg nem sérteni, mindenkinek megadni a magáét. A fegyelmezőeszközökre, a pálcákra éppen ezért gyakran a mores kifejezést vették a középkorban, innen eredeztethető a móresre tanít kifejezés, amely megfegyelmezést, ráncba szedést jelent. Ennek megfelelően csupán azt kívánhatjuk, hogy a józan, normális többség jövő áprilisban a szavazatával tanítsa móresre a baloldali agresszorokat.

Íj. Lomnici Zoltán

A szerző alkotmányjogász

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló

